

MAXI & HELIUM
DE JACHT OP DE GOUDEN KAAS

VOOR

Voor mijn lieve mama en papa, die altijd in mij geloofd hebben en mij mijn hele leven gesteund hebben. Toen ik acht was brak ik mijn arm, en als troost gaven jullie mij een magisch cadeau: porseleinen muisjes die muziek maakten. Nu, vele jaren later, zie ik dat die kleine figuurtjes een teken waren voor wat er op mij wachtte in de toekomst. Ik ben artiest, liedjesschrijver en schrijver geworden van de verhalen over mijn geliefde muizen, Maxi & Helium. Jullie cadeau en jullie liefde hebben mijn kinderdromen laten uitkomen in mijn volwassen leven. En daar ben ik jullie eeuwig dankbaar voor.

Maxi & Helium

DEEL 2: MAXI & HELIUM
EN DE JACHT OP DE GOUDEN KAAS

CAMILLA BRINCK

Condor

Alweer hoi, geweldige lezer,

Jep, ik ben het echt, Camilla. Ik heb alleen mijn haar blond geverfd en het een beetje laten bijknippen. Ik hou wel van een beetje afwisseling. Wie weet heb ik bij deel drie wel roze haar!

Ik ben zo blij dat juist jij de Jacht op de Gouden Kaas in handen hebt. Het is het tweede deel van de serie over Maxi en Helium. Laat me kort vertellen hoe de boeken zijn ontstaan. Maxi en Helium vertellen mij al hun avonturen, daarna schrijf ik ze op zodat iedereen erover kan lezen. Ze hebben het vaak over een gat in de muur dat hier bij ons thuis verschijnt, maar ik heb nog nooit iets gezien.

Eén ding kan ik echter niet ontkennen, en dat is dat het verhaal nu echt spannend begint te worden... Veel leesplezier!

Liefs,

Camilla Bink

VOORWOORD

De laatste keer dat we Maxi en Helium zagen, gingen ze net weg bij het fluisterveilge huis dat midden op het water ligt in een van de meren van het Dierenrijk. Ze haastten zich naar het vasteland en de Burcht om weer omhoog naar Camilla in de Mensenwereld te worden gestuurd.

Weet je nog dat de muizen boven het water zweefden in de raceboot van Rupsje terwijl de zon net onderging? Ze waren zo in hun eigen gedachten verzonken dat ze die gemene Jachtduiven niet in de gaten hadden, die in een boom verstopt zaten en hen bespioneerden.

Het enige waar ze op dat moment aan konden denken, was wat Ta-Ta hen net verteld had over hun ouders, de Gouden Kaas en het feit dat Maxi en Helium de enige zijn die het Dierenrijk kunnen redden van de Jachtduiven.

Lukt het ze om hun moeilijke maar o zo belangrijke opdracht te volbrengen? Kom mee, dan springen we meteen het verhaal in en ontdekken we hoe het met onze kleine vrienden gaat!

TERUG IN DE MENSENWERELD

Maxi en Helium vonden het fijn om terug in de Mensenwereld te zijn en Camilla weer te zien. Ze hadden alleen geen idee hoelang ze zouden mogen blijven.

De missie die in het Dierenrijk op hen wachtte, lag als een steen op Maxi's maag. Hij voelde zich heel verantwoordelijk nu de toekomst van het Dierenrijk op zijn schouders en die van zijn zusje rustte.

Helium was juist opgewonden. Ze kon niet wachten tot Ta-Ta een nieuw gat in de muur zou sturen dat hen mee omlaag zou nemen naar het Dierenrijk. Ze had haar spullen al ingepakt. Haar tandenborstel en een tube tandpasta waren het enige dat ze mee zou nemen.

Maxi raakte een beetje in paniek toen hij zag hoe weinig Helium meenam. Zelf wilde hij namelijk het liefst alles wel meenemen.

Het begon avond te worden en de laatste warme zonne-

stralen verlichtten hun gezellige kamertje in de kledingkast.

‘Goed, laten we eens kijken,’ zei Maxi terwijl hij zich bedachtzaam op zijn kopje krabbelde. ‘Hoe moet je nou weten wat je mee moet nemen als je geen idee hebt wat er gaat gebeuren?’

‘Neem in ieder geval geen berg onnodige dingen mee, Maxi,’ antwoordde Helium.

Maxi keek snel even naar haar op voordat hij zich weer boog over de la vol met spullen waarin hij aan het rommelen was.

‘Behalve mijn haarborstel moet ik mijn gebreide trui en voetbal meenemen. En natuurlijk de koektrommel en het muisspel, voor het geval we ons vervelen onderweg.’

‘Ik denk niet dat we ons zullen vervelen als we op reis zijn,’ antwoordde Helium en ze glimlachte vol verwachting.

Maxi schudde zachtjes heen en weer met zijn kop. Zijn zusje wist helemaal niet wat hun te wachten stond bij dit avontuur, hoe kon ze zo iets nou zeggen?

Hij stapte op een klein krukje en strekte zich uit naar de plank waar de koektrommel stond. Hij moest op zijn tenen gaan staan omdat hij er net niet helemaal bij kon. Toen het krukje begon te wankelen, wachtte Helium op

een bons en ja hoor, daar klonk het: BOEM! En daarna hoorde ze het gejammer dat ze zo goed kende.

‘Au, mijn billen!’ klaagde Maxi en hij greep zijn achterste vast.

‘Ik denk niet dat Ta-Ta het goedgevindt dat je koekjes meeneemt op ons avontuur,’ zei Helium.

Maxi omhelsde de koektrommel en legde zijn hoofd er zachtjes tegenaan.

‘Ik laat je nooit meer los,’ fluisterde hij tegen de trommel.

‘Ik ben benieuwd,’ zei Helium en ze kroop in haar gezellige beddoosje en trok de deken tot aan haar kin op.

‘O ja, ik moet natuurlijk ook mijn eigen kussen meenemen... en mijn deken!’ zei Maxi. ‘Het is belangrijk om goed te slapen zodat ik overdag alles aankan. En ik denk dat we bij dat avontuur van ons nog heel veel slaap nodig gaan hebben.’

Helium schudde alleen maar haar kopje.

‘Je bent bijzonder, Maxi. Er zijn niet veel muizen die zoveel inpakken als jij,’ zei ze slaperig.

‘Is dat zo?’ antwoordde hij trots. ‘Maar dan ben jij ook bijzonder, want ik ken niemand die zo weinig inpakt als jij.’

Maxi zocht verder naar dingen die hij mee wilde nemen.

Hij had het vervelende gevoel dat hij iets heel belangrijks vergeten was. En net op dat moment zag Helium dat er iets onder het kleed was geschoven. Wat was dat? Maxi's haarborstel?

Met een beetje tegenzin sprong ze uit haar warme bedje en pakte de borstel, want ze wist hoe belangrijk die voor hem was.

'Zocht je deze?' vroeg ze, en ze hield zijn allerliefste bezit voor zijn neus omhoog.

'O! Mijn borstel! Daar zat ik net aan te denken!' Hij pakte hem snel uit Heliums pootje.

'Mijn geliefde borstel,' zei hij en hij begon meteen zijn kuif te borstelen. Hij genoot er elke keer van als hij de

haren van de borstel door zijn dikke, mooie vacht voelde gaan.

‘Je weet toch wel dat dat ding niet het allerbelangrijkste is om mee te nemen op ons avontuur?’ zei Helium.

Maxi keek haar verbaasd aan. Wat bedoelde ze? Wat zou er nou belangrijker kunnen zijn dan zijn haarborstel?

‘EEN TANDENBORSTEL, MAXI!’ Helium schreeuwde zo hard dat zijn kuif ervan wapperde.

Hij voelde hoe de haren op zijn rug recht overeind gingen staan. Bah en blèègh, dacht hij. Maxi wist dat hij zijn tanden elke dag moest poetsen, maar hij hield er niet zo van.

‘Ik was trouwens heus wel van plan om mijn tandenborstel mee te nemen,’ mopperde hij. Hij tilde de koektrommel naar de grote hoop spullen die hij op de vloer verzameld had om in te pakken.

‘Hoe komt die koektrommel trouwens hier in onze kamer en waarom staat hij niet in de voorraadkast?’ vroeg Helium peinzend.

Maxi legde uit dat hij het een veel beter idee vond om de trommel in hun kamer te zetten, want dan was hij veel dichterbij de koekjes als hij daar plotseling zin in zou krijgen. Helium vroeg nieuwsgierig of Camilla dit wist.

‘Wat Camilla niet weet, dat deert haar niet,’ zei Maxi en

hij glimlachte heel tevreden om deze briljante gedachte.

Maar die tevredenheid duurde maar even, want het volgende ogenblik vroeg Helium zich af of hij hoorde wie er naar hun kamer toe liep. Zowel Maxi als zijn kuif stonden rechtovereind van de schrik.

‘O jee, Camilla komt eraan!’

Helium kon haar lachen niet inhouden.

‘Inderdaad, en daar staat de koektrommel. Wat ga je nu doen?’

Maxi begon in kringetjes rond te rennen.

‘Help me dan,’ piepte hij smekend naar Helium, die maar niet ophield met lachen.

Ineens stond hij stil.

‘Ik heb een idee! Ik ga voor de koektrommel staan, dan ziet ze hem niet.’

Ze hoorden dat Camilla al voor hun deur stond. Maxi wurmde de koektrommel tussen de andere spullen op de vloer. Daarna leunde hij een beetje achterover tegen de berg met spullen aan, alsof hij heel ontspannen was. Maar die berg was niet bepaald stevig. De spullen begonnen te schuiven en daardoor moest Maxi nog onhandiger achteroverleunen.

‘Waar zijn jullie en wat doen jullie?’ riep Camilla precies op dat moment.